

[Alfred Jensen.]

samme tjenestemandsgoder, som tjenestemænd i almindelighed har; deres sygelønsordning er således betydelig dårligere. Vi kan ikke give vor tilslutning til, at der sker en sådan forringelse af disse arbejderes kår, og derfor vil vi stemme mod dette lovforslag. Det betyder, at vi, hvis andre ikke følger os, må tage spørgsmålet om pensionsordningen og pensionsbidragene for de civile funktionærer, håndværkere og arbejdere op på et senere tidspunkt med henblik på at få den gældende ordning med hensyn til pensionsbidrag og pensioner til at løbe videre i samme tidsrum, som de overenskomster, der nylig blev afsluttet, gælder for.

Ninn-Hansen: Jeg kan helt tilslutte mig de bemærkninger, mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Baagø, har gjort om denne lovgivning. Også jeg ser med stor tilfredshed på den rimelige og betragtelige forbedring, der sker for tjenestemændenes vedkommende fra 1. april i år. Det er jo klart, at der ikke i forbindelse med et sådant lovkompleks kan bliver 100 pct.s tilfredshed for alle grupper vedkommende, men at der kan være enkelte grupper, som ikke synes, de opnår den forbedring, de kunne ønske.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på dette, men vil blot sige, at jeg synes, at man for en enkelt gruppe, de tjenestemænd, der virker i Grønland, har gennemført en ændring, som jeg ikke tror er rimelig og rigtig. Spørgsmålet har — som den højtærede finansminister ved — været drøftet i den grønlandske handels styrelsesråd. Jeg kan godt sige — og jeg kan sige det på styrelsesrådets vegne — at det er med megen ængstelse, man ser på den foretagne ændring, fordi man frygter, at den på et tidspunkt, da man har meget stærkt brug for at have de rigtige folk ansat i Grønland, medfører, at man ikke længere kan få sådanne folk til at gøre arbejdet deroppe.

Ændringen går ud på følgende. Medens det tidligere var således, at tjenestemændene kunne søge deres afsked med fuld pension, når de var fyldt 55 år, og var pligtige til at afgå ved det 60. år, vil det efter lovforslaget blive sådan, at tjenestemændene først kan søge deres afsked, når de er 60 år, og er pligtige til at afgå ved det 65. år. Forslaget indebærer yderligere dette, at tjenestemæn-

dene ikke kan opnå fuld pension, hvis de afgår ved det fyldte 60. år, men først opnår denne ved det fyldte 65. år. Det vil altså sige, at der er sket en forlængelse på 10 år.

Nu er der nok mange af folketingets medlemmer, der vil sige, at 55 år er en meget lav pensionsalder. Det er det selvfølgelig også, men jeg synes på den anden side, man må tage i betragtning de særlige omstændigheder, der knytter sig til disse stillinger. Vi ved dog alle, at danske erhvervsvirksomheder, der har folk i udlandet, har en særlig ordning for deres vedkommende, således at de kan vende tilbage med pension i 50 års alderen. Vi ved også, at i lande med oversøiske besiddelser er der en afgangsalder på omkring de 50 år. Nu kan man indvende derimod, at i dette tilfælde er der hverken tale om udland eller et område med kolonistatus; det er en del af Danmark, det drejer sig om. Det er også rigtigt, men den enhed, der er gennemført mellem Grønland og Danmark, betyder jo dog ikke, at man ophæver hverken afstandene eller den store forskel i de klimatiske forhold. Jeg er ganske overbevist om, at det har betydet meget for de folk, der hidtil har gjort et dygtigt og påskønnelsesværdigt arbejde i Grønland, at de har kunnet vende tidligt tilbage. De nye regler vil for deres vedkommende betyde, at de bliver adskilt fra deres børn i en årrække, og man ved, hvad det betyder for dem at kunne se hen til, at de på et forholdsvis tidligt tidspunkt kan vende tilbage til og komme deres børn nærmere. Jeg tror også, man i denne forbindelse har glemt at tænke på de meget stærke krav, der stilles til de folk, der som kolonibestyrere eller på anden måde skal udføre et arbejde i Grønland. Jeg synes ikke, det er rimeligt at regne med, at en tjenestemand på 64 år skal have mulighed for at gennemføre lange slæderejser; og hvis han skal udføre sin tilsynspligt effektivt, ved vi jo alle, det er nødvendigt at benytte de befordringsmidler, der nu engang anvendes i Grønland.

Hvis man ser på den hidtidige praksis, synes jeg også, der er grund til at nævne, at samtlige de kolonibestyrere, der hidtil har været i Grønland, har valgt at gå i 55 års alderen, med undtagelse af 2; og de 2, som blev deroppe og fortsatte deres gerning, efter at de var fyldt 55 år, døde begge,